

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Bezsilla Katalin (felperesi képviselő címe) ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a Zagyva Ügyvédi Iroda (alperesi képviselő címe, dr. Zagyva Norbert István ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, valamint II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen kölcsön megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2010. május 17. napján meghozott 37.P.27.048/2009/4. számú ítélete ellen az alperesek részéről 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II.r. alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak külön felhívásra 559.200 (ötszázötvenkilencezer-kétszáz) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében 35.132,74 euró és ennek 2008. november 1-jétől a kifizetésig járó Euribor kamata, továbbá 2008. október 31-ig lejárt kamat címén 4.789 euró egyetemleges megfizetésére kérte kötelezni az alpereseket.

Előadta, hogy szolgáltatóként hitelkártya használatára feljogosító írásbeli megállapodást kötött az alperesek által tulajdonolt **K... Kft**-vel mint igénybevevővel. A szerződés 6/A. pontja szerint az alperesek teljes magánvagyonuk erejéig készfizető kezességet vállaltak a kft. 30 napot meghaladó tartozásaiért. A kft. a hitelkártyákhoz kapcsolódó szolgáltatásokat igénybe vette, de azok díját nem fizette meg annak ellenére sem, hogy a számlákat befogadta, és nem emelt ellenük kifogást. Tekintettel arra, hogy a kft. a vállalt kötelezettségét nem teljesítette, ezért az alperesekkel mint készfizető kezesekkel szemben érvényesíti követelését.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Azt nem vitatták, hogy a kft-nek a keresettel egyező összegű tartozása állt fenn a felperes felé, de azt állították, hogy ők nem vállaltak kezességet a gazdasági társaság tartozásaiért. Előadták, hogy a felperes által becsatolt okirat kezességvállalásra vonatkozó részeit csak ebben a perben ismerték meg. A szerződés megkötésekor csak annak az utolsó lapját látták és azt írták alá tanúként, ezért nem tudtak arról, hogy a szerződés kezességvállaló nyilatkozatot is tartalmaz. Kétségbe vonták, hogy ez az írásbeli nyilatkozat is a szerződés részét képezte, mivel annak nyomtatásbeli külalakja eltér a szerződés többi részétől. Hangsúlyozták, hogy a felperes akkori jogi képviselőjének kézjegye a szerződés valamennyi oldalán megtalálható, ők azonban csak az utolsó oldalt írták alá.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 39.921,74 eurót, ebből 35.132,74 euró után 2008. november 1-jétől a mindenkor Euribor kamattal megegyező mértékű kamatot, valamint 849.500 forint perköltséget.

Az ítélet jogi indokolása szerint a felperes és az alperesek között létrejött a készfizető kezességvállalási szerződés azzal, hogy a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontjának megfelelő teljes bizonyító erejű magánokiratot szabályszerűen aláírták. Ehhez nem volt szükség okirati tanúk alkalmazására, melyből az következik, hogy az aláíráskor szerződő félként jártak el. Ezt bizonyítja az is, hogy a felperes a szerződéskötés feltételeként a 2007. augusztus 30-ai telefaxban arról adott tájékoztatást, hogy biztosítékként szükség van a kft. mindkét tulajdonosának a készfizető kezességvállalására, ezt a tanúvallomások is alátámasztották. Erre figyelemmel a Ptk. 272. § (1) bekezdése és a 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján az alpereseket mint készfizető kezeseket marasztalta a kft. tartozásának megfizetésére.

Az ítélet ellen az alperesek jelentettek be fellebbezést, melyben annak megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték.

Fenntartották azt az álláspontjukat, hogy egyetlen alkalommal sem vállaltak készfizető kezességet a kft. tartozásaiért. Hangsúlyozták, hogy a perbeli „szolgáltatási szerződés” elnevezésű okiraton csupán annak utolsó oldalán található meg az aláírásuk, ellenben a felperes képviselője minden oldalt ellátott kézjeggyel. Azt is fenntartották, hogy a szerződéskötéskor jelenlévő **Cs. F.** felperesi alkalmazott arra kérte fel őket, hogy okirati tanúként írják alá a szerződést. Ezek a körülmények kétségessé teszik az okirat bizonyító erejét, amely alapján nem állapítható meg, hogy részükről a készfizető kezességvállalás megtörtént.

Kifogásolták, hogy az utolsó tárgyalást az elsőfokú bíróság a távollétükben tartotta meg annak ellenére, hogy személyes megjelenési kötelezettségre vonatkozó idézést bocsátott ki. Közlekedési nehézségek miatt 28 perc késéssel érkeztek a bíróságra, amit előre bejelentettek. Ennek ellenére akkorra a tárgyalás befejeződött, így távollétükben került sor **V. J.** kihallgatására, és esetleges további bizonyítási indítványukat sem tudták előterjeszteni.

A felperes nem terjesztett elő fellebbezési ellenkérelmet.

Az elsőfokú bíróság ítéletének jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt az ítéltábla teljes terjedelmében felülbírálta.

Az alperesek fellebbezés alaptalan.

Az ítéltábla először a fellebbezésben előadott alperesi eljárási kifogásokat vizsgálta.

Az alperesek azt sérelmezték, hogy késői megérkezésük miatt az elsőfokú bíróság a 2010. május 17-ei tárgyalást távollétükben tartotta meg annak ellenére, hogy az idézésben a személyes megjelenésre hívta fel őket.

Ennek a felhívásnak az I. rendű alperes eleve nem tudott eleget tenni, mivel a tárgyalás napján külföldön tartózkodott, amit - a 2010. április 23-ai keltezésű 37.P.27.048/2009/3. sorszámú beadványában - előre bejelentett a bíróságnak. Ettől függetlenül távolmaradásuk egyikőjük érdeksérelmét sem idézte elő, mivel az I. rendű alperes személyes meghallgatása a 2009. május 6-ai tárgyaláson, a II. rendű alperesé pedig a 2009. szeptember 21-i tárgyaláson megtörtént (13.G.40.139/2008/11., 15. számú jegyzőkönyvek).

Az elmulasztott tárgyalás előtt az alperesek nem terjesztettek elő bizonyítási indítványt annak ellenére, hogy az elsőfokú bíróság már jóval ezt megelőzően, a 23.G.40.139/2008/8. sz. végzésével - amit ügyvédjük útján 2009. január 6-án átvettek - a bizonyítandó tényekről való tájékoztatást követően felhívta őket bizonyítékaik 15 napon belüli előterjesztésére. Ennek a felhívásnak - sem a határidőben, sem annak eltelte után - nem tettek eleget, vagyis nem kívántak bizonyítással élni. Ezt támasztja alá eljárási kifogásuk megfogalmazása is, mivel új bizonyítékot ott sem jelöltek meg, hanem általánosságban sérelmezték, hogy el voltak zárva az „esetleges” további bizonyítási indítványuk előterjesztésétől. Az alpereseknek azonban ténylegesen nem volt indítványuk, ezért az elsőfokú bíróság helyesen járt el akkor, amikor a felek által előzetesen kért bizonyítás hiánytalan foganatosítása után a szabályszerűen idézett alperesek távollétében a tárgyalást berekesztette és ítéletet hozott. Konkrét bizonyítás felajánlása hiányában ugyanis az alperesek általánosságban nem hivatkozhatnak eljárási szabálysértésre. Az alperesek a fellebbezésben sem jelölték meg, hogy mely bizonyítástól voltak elzárva az elsőfokú bíróság eljárása folytán, így eljárási szabálysértésre való hivatkozásuk nem lehet eredményes.

A felek indítványának hiányában a bizonyítás kiegészítésének szükségessége sem merült fel, ezért az ítéltábla a Pp. 252. § (2) vagy (3) bekezdésén alapuló hatályon kívül helyezést mellőzte, és a Pp. 253. § (1) bekezdése szerint az ügy érdemében hozta meg döntését.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítéltábla a következőkkel egészíti ki.

A K... Kft. útján az I. rendű alperesnek 2007. augusztus 30-án elküldött telefax-üzenetben a felperes arról adott tájékoztatást, hogy az előzetes ügyfélminősítési eljárás alapján nem látja akadályát annak, hogy a cég a hitelkártya szolgáltatási rendszer tagjai közé lépjen. A letétbe helyezendő pénzbeli fedezeten kívül további két biztosítékot írt elő a szerződéskötéshez. Ragaszkodott ahhoz, hogy a cég mindkét tulajdonosa vállaljon készfizető kezességet a kft. nemfizetése esetére. Ezen felül arra kért felhatalmazást, hogy a kft. bankszámlájával szemben azonnali inkasszót nyújthasson be.

A felek a telefaxban felsorolt mindhárom biztosítékról rendelkeztek a perbeli szolgáltatási szerződésben. Annak 2. oldalán lévő 6. pont szerint a szolgáltató a szerződés feltételeként írta elő a biztosítékok adását, melyek közül a megállapodás 6/A. pontjában rendelkeztek az alperesek által vállalt készfizető kezességről. Az ugyancsak a 2. oldalon található 6/B. pontban az igénybevevő kft. vállalta a készpénzben letétbe helyezendő óvadék rendelkezésre bocsátását. A 7. pontban felhatalmazta a szolgáltatót az azonnali inkasszóra. Mindezen felül a 11. pontban arról állapodtak meg, hogy nemfizetés, illetve rendszeres késedelmes fizetés vagy a szolgáltatási hitellimit túllépése esetén a szolgáltató további fizetési biztosíték kikötésére jogosult.

A felperes 2008. február 26-ai levelében felszólította az alpereseket mint készfizető kezeseket, hogy a K... Kft. 35.132,74 eruós tartozását és járulékait 8 napon belül utalják át a számlájára, ellenkező esetben bírósági eljárást indít az összeg behajtása végett.

Az így kiegészített tényállásra figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és lényegében annak indokolásával is egyetértett, ez utóbbit a fellebbezésre tekintettel egészíti ki és pontosítja a következők szerint.

A felperes a szolgáltatási szerződés 6/A. pontjában rögzített készfizetői kezességvállalásra figyelemmel érvényesített követelést az alperesekkel szemben. Az alperesek tagadták, hogy bármilyen formában kezességet vállaltak volna a K... Kft. felperes felé fennálló tartozásáért. Azt állították, a Ptk. 205. § (1)-(2) bekezdései szerint személyi biztosíték adására vonatkozó szerződés nem jött létre.

A felperes által becsatolt 2007. szeptember 11-én aláírt szolgáltatási szerződés 6/A. pontja hiánytalanul tartalmazza azokat a lényeges elemeket, melyek a Ptk. 272. § (1) bekezdése szerint a kezességi szerződés létrejöttéhez szükségesek. Ebben személyi adataik feltüntetésével az alpereseket nevezték meg készfizető kezesként. Meghatározták azt a szolgáltatást, amire a kötelezettségvállalásuk kiterjedt és rögzítették a kezesi követelés érvényesítésének feltételeit. Az alperesi aláírásokat tartalmazó okirat csatolásával a felperes az őt terhelő bizonyítási kötelezettségét teljesítette és igazolta, hogy a Ptk. 272. § (2) bekezdésében előírt alakban a kezességi szerződés megkötésre került.

Az okirat megdöntésére az alperesek felhívás ellenére sem csatolták a szerződés náluk levő példányát, mellyel bizonyíthatták volna azon állításukat, hogy az a 6/A. pontot nem tartalmazza. Ügyvédjük útján - a tárgyalás 2008. október 21-i

megnyitása után, de még személyes meghallgatásuk előtt - bejelentették, hogy a szerződés eredeti aláírásokkal ellátott példányával maguk is rendelkeznek (23.G.40.139/2008/5. sz. jegyzőkönyv). A bíróság felhívta őket a birtokukban lévő okirat csatolására, amely felhívásnak azonban nem tettek eleget és erre a mulasztásukra magyarázatot sem adtak.

A szerződés előkészítésének és megkötésének körülményei, továbbá a szerződés 6/A. pontjához tartozó szöveggörnyezet elemzése is a kezességi szerződés létrejöttét támasztja alá az alperesi védekezéssel szemben.

A felperes a szerződés megkötése előtt elküldött 2007. augusztus 30-ai telefax-üzenetben egyértelműen közölte, hogy a szerződés megkötését az ott felsorolt háromféle biztosítékhoz köti. Ezek egyike volt a hitelkártya-szolgáltatást igénybevevő kft. tagjainak, azaz az alpereseknek a készfizető kezességvállalása. Így a telefax bizonyítja, hogy az I. rendű alperes a szerződéskötés előtt tisztában volt azzal, hogy a felperes a cégtulajdonosok készfizető kezességvállalásához köti a szerződéskötést. A II. rendű alperes jelenléte a szerződéskötéskor, és az okirat általa történt aláírása is azt támasztja alá, hogy a felperes által kikötött feltételeknek való megfelelés érdekében utazott B...-re. Személyes részvételére kizárólag a kezességvállalás miatt volt szükség, mivel a kft.-nél semmilyen tisztséget nem töltött be és annak alkalmazottja sem volt. Kezességi kikötés nélkül a szolgáltatási szerződést az I. rendű alperes a kft. ügyvezetőjeként egyedül is megkötötte volna az igénybevevő törvényes képviselőjeként eljárva.

Azt **Cs. F.** tanúvallomása is megerősítette, hogy a II. rendű alperesnek azért kellett megjelennie a felperes irodájában, és azért kellett aláírnia a szolgáltatási szerződést, mert készfizető kezességet vállalt. A felperes részéről ő és a másik kihallgatott tanú, **V. J.** működött közre a szerződés megkötésében. Mindketten egybehangzó nyilatkozatot tettek arról, hogy az aláírás előtt megküldött telefaxból az alperesek tájékozódtak a szerződéskötés feltételeiről és tudottan vállalták a kezességet. Volt idejük arra, hogy a kinyomtatott szerződést teljes terjedelmében átolvassák, de egyikőjük sem jelezte, hogy kifogása lenne az abban foglaltakkal. Aláírás után a szerződés egy példányát átadták az alpereseknek.

Az alperesek személyes előadásukban az előző vallomásuktól eltérően nyilatkoztak a szerződéskötés körülményeiről, de tényállításaikat nem tudták bizonyítékkal alátámasztani. Ráadásul még önmagukkal is ellentmondásba kerültek azzal, hogy a 2008. október 21-ei tárgyaláson beismerték, hogy rendelkezésükre áll a szolgáltatási szerződés eredeti példánya, majd később mégis azt adták elő, hogy azt nem kapták meg a felperestől, ezért a megelőző szöveget nem ismerve írták alá az utolsó oldalát.

Itt mutat rá az ítéltőtábla, hogy ez az alperesi védekezés valósága esetén is súlytalan lenne. Egy megállapodás szövegének elolvasása és tartalmának megismerése nélkül a szerződéshez tartozó egyetlen papírlap aláírása ugyanis olyan hanyag eljárásnak minősül, ami kívül esik az általában elvárható magatartás zsinórmértékén, ezért erre való hivatkozással a szerződés következményei nem háríthatók el (Ptk. 4. § (4) bekezdés).

A szerződés szerkezete is az alperesi védekezés aplotalanságát mutatja. Annak 2. oldala - amit az alperesi érvelés szerint utólag helyeztek be a szerződésbe - nem egy, hanem két biztosítéki kikötést tartalmaz. A 6/B. pontban megjelölt óvadékot az igénybevevő kft. nem vitásan a felperes rendelkezésére bocsátotta. Ezt a II. rendű alperes is megerősítette annak előadásával, hogy az 1.600.000 forint összegű óvadékot a szerződés aláírásával egyidejűleg helyezték letétbe (13.G.40.139/2008/15. sz. jegyzőkönyv 2. oldala). Az okirat ugyanazon lapján és oldalán lévő másik szerződési biztosíték kétségtelen létrejötte miatt teljesen ésszerűtlennek mutatkozik annak feltételezése, hogy az ugyanott lévő készfizető kezességvállalás tekintetében nem jött létre a szerződés.

Az okirat 11. pontja szerint az igénybevevő kft. szerződésszegése esetén a felperes további biztosíték kikötésére válik jogosulttá. Ez a szóhasználat azt tükrözi, hogy itt a szerződésben konkrétan szabályozottakon kívüli egyéb biztosítékokról volt szó. Ezzel lényegében visszautaltak a 6. és 7. pontokban megjelölt biztosítékokra, ami megdönti az alperesi védekezést, miszerint a szerződés a 6. ponton kívül máshol nem utal a kezességre, ebből is az tűnik ki, hogy ilyen kötelezettségvállalás nem történt.

Helytállóan utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontja értelmében a perbeli szolgáltatási szerződés tanúk alkalmazása nélkül is megfelel a teljes bizonyító erejű magánokirat alaki kellékeinek. Az I. rendű alperes aláírása éppen emiatt található meg kétszeresen a szerződésen, mivel cégjegyzésre jogosult törvényes képviselőként a K... Kft. cégszerű aláírásához is hozzátartozik a kézjegye. Ebből adódóan az I. rendű alperes az igénybevevő kft. képviselőjében ügyvezetőként írt alá, ami kizárta, hogy egyidejűleg okirati tanúként is közreműködjen a szerződéskötésben.

A Pp. 196. § (1) bekezdés b) pontja szerint tanúk alkalmazása esetén az okiraton lakóhelyüket (címüket) is fel kell tüntetni. Adott esetben az alperesek aláírása mellett nem tüntették fel lakcímüket és azt sem, hogy tanúként járnak el. Ebből és az egyéb vizsgált körülményekből pedig az következik, hogy az okiratot nem tanúként, hanem - a felperesen és a kft.-én kívül ők is - szerződő félként írták alá.

A felek között tehát a kezességi szerződés létrejött és érvényes. Ennek ellenére az alperesek kezési kötelezettségüknek nem tettek eleget, mivel a felperes felhívása ellenére sem fizették meg a K... Kft. - általuk sem vitatottan fennálló - tartozását. A teljesítést jogos ok nélkül tagadták meg, ezért a felperes a Ptk. 313. § értelmében választhat a késedelem és a lehetetlenülés következményei közül. A keresetből kitűnően a felperes a Ptk. 300. § (1) bekezdése szerint a késedelem jogkövetkezményeinek alkalmazását választotta és továbbra is teljesítést kér. Erre figyelemmel a K... Kft. tartozásáért az alperesek készfizető kezesként helytállásra kötelesek, amely kötelezettségük kiterjed a lejárt tartozás késedelmi kamataira is.

Mindezekre figyelemmel a kifejtett indokolásbeli kiegészítéssel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 239. §-a szerint alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az eredménytelenül fellebbező alpereseket terhelik a másodfokú perköltségek, melynek körében meg kell fizetniük az illetékfeljegyzési joguk folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

A felperesnek a másodfokú eljárással kapcsolatban igazolt perköltsége nem merült fel, ezért az ítéletábra mellőzte az alperesek másodfokú perköltségben való marasztalását.

Budapest, 2011. február 4.

dr. Szabó Klára s.k.
a tanács elnöke

dr. Csordás Csilla s.k.. Madarász Anna s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül: